

DIARI DE SESSIONS DE LA
**COMISSIÓ D'ASSUMPTES
INSTITUCIONALS I GENERALS**
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 44

Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 15 de febrer del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 10000/05**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a defensa de la llibertat d'expressió enfront de les limitacions i atacs patits dels mitjans de comunicació. 594
- 2) **RGE núm. 264/06**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a mesures per pal·liar la discriminació d'immigrants extracomunitaris a les Illes Balears. 598

(Inicia la sessió el Sr. Vicepresident de la comissió)

EL SR. PRESIDENT:

Si les parece bien vamos a comenzar. En primer lugar pediría substitutiones, si hay.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Carmen Feliu sustituye a Diego Guasch.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Sr. President, Joan Font Rosselló substitueix Miquel Jerez.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Aina Rado substitueix Antoni Diéguez.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Miquel Gascón substitueix Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien.

1) Proposició no de llei RGE núm. 10000/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a defensa de la llibertat d'expressió enfront de les limitacions i atacs patits dels mitjans de comunicació.

Pasamos al primer punto del orden del día de hoy la proposición núm. 10000/05 presentada por el Grupo Parlamentario Popular, relativa a la defensa de la libertad de expresión frente a las limitaciones y ataques padecidos de los medios de comunicación. Se han presentado dos enmiendas, una la 988 del Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista y otra la 1004 por parte del Grupo Parlamentario Socialista. Para la defensa de la proposición no de ley en cuestión por parte del Grupo Parlamentario Popular tiene la palabra el Hble. Sr. Diputado Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És per al nostre grup parlamentari una satisfacció avui dur aquesta proposició no de llei pel significat de la mateixa i perquè implica una reafirmació conscient i fonamentada amb el convenciment profund que en una democràcia un dels drets fonamentals és la llibertat d'expressió.

L'article 20 de la nostra Constitució espanyola resa textualment en el punt 1.a: "es reconeixen i es protegeixen els drets a expressar i difondre lliurament els pensaments, les idees i les opinions mitjançant la paraula, l'escriptura o qualsevol altre mitjà de reproducció". A qualsevol tractat, o a qualsevol manual de dret constitucional, quan es desenvolupa precisament aquest apartat, se diu que l'apreciació del requisit de la veracitat només pot estar sotmès als tribunals de justícia i mai a cap organisme polític. Faré una referència a cites textuales, per tant, ja us dic que no és, encara que les assumeixi, no és una producció pròpia, encara que la assumeixi totalment, sinó que ho vull fer amb el màxim rigor de la doctrina

constitucional i amb el màxim rigor d'allò que s'ha vengut fet fins ara entorn aquest tema.

Però abans d'entrar i fetes aquestes dues apreciacions Sr. President, voldria dir que el nostre grup no té cap dubte de què tots els que estam aquí en aquesta cambra i tots els representants de totes les formacions polítiques en aquest sentit defensam el mateix. No en tenim cap dubte. No tenim cap dubte tampoc per part del nostre grup que tots els grups parlamentaris aquí representats condemnam els atacs a qualsevol mitjà de comunicació, sigui quin sigui aquest mitjà de comunicació. Però sí crec que val la pena que enlloc de centrar-nos a un o a un altre mitjà de comunicació que ens podria provocar opinions disperses, totes elles respectades, sí que crec que avui i perdonau l'autocita, me torni adreçar a allò que vaig escriure aquesta setmana a un mitjà de comunicació damunt principis de valors.

Hi ha un seguit de principis i valors que han de resultar immutables, el valor i l'apreciació d'aquest requisit bàsic a la llibertat d'expressió és un fonament inalterable dins una societat democràtica. I una societat democràtica no pot tenir més límit que la pròpia constitució, que és l'origen precisament de tot marc de convivència que ens han donat en aquest cas els espanyols. És més, si un ciutadà considera que una informació lesiona algun bé jurídic protegit i el perjudica, també la mateixa Constitució preveu que pot sol·licitar dels tribunals la seva empara i únicament seran els tribunals els que hauran de fer l'oportuna valoració i els que hauran de dictar la justa reparació.

Per tant, el nostre grup parlamentari és contrari totalment a atribuir la competència per apreciar la veracitat o no d'una informació a un grup polític, a un òrgan polític, a un òrgan *ad hoc* per vigilar damunt aquest extrem, a persones en concret. No, si açò se fes, encara que sortís amb una votació de majories o minories seria un disbarat jurídic, seria una agressió a la lògica, seria un trencament constitucional i seria un atac al sentit comú. La llibertat d'expressió empara a totes les opinions, indiscutiblement, a totes menys les delictives. Fins i tot empara les opinions estúpides i extravagants, però les empara. La llibertat d'expressió empara criteris i opinions que poden ser considerats fins i tot nocius per part de la població. Però només únicament els tribunals tenen atribuïda la competència per dirimir si aquesta llibertat d'expressió ha sobrepassat i atempta i vulnera altres béns jurídics protegits, com pugui ser l'honorabilitat, la dignitat, etcètera. En una democràcia, reiter tal com diu la doctrina constitucional, les fronteres de la llibertat d'expressió només les pot posar els codis i els tribunals que interpreten si les expressions atempten o no aquests codis.

Amb aquesta referència i donant per reproduïda, en tot cas després faré una altra intervenció, l'exposició de motius el nostre grup presenta aquesta proposició no de llei. Voldria fer, si se'm permet, una esmena *in voce* perquè aquests dies hi ha hagut altres mitjans de comunicació que també han sofert aquests atacs d'intolerància. En el punt 3 de la nostra proposició no de llei diríem: El Parlament de les Illes Balears expressa la seva més rotunda condemna de l'assalt a la seu de la Cadena Cope que va patir aquesta cadena a Madrid dia 30 de novembre passat, con també de les pintades aparegudes a la seu

del diari *El País* a Barcelona, així com les sofertes per part d'*El Mundo* i Ràdio Nacional aquests darrers dies.

Indiscutiblement no tenc cap inconvenient en resumir aquest tercer punt i diria: "El Parlament de les Illes Balears expressa la seva més rotunda condemna a qualsevol atemptat contra qualsevol mitjà de comunicació". No tenc cap inconvenient, perquè aquest és el sentit de la proposició no de llei. I entorn als diferents mitjans de comunicació, cadascú podrà fer la seva personal i particular valoració. Però mai ens podem emparar en aquesta valoració personal respectada i respectable, però subjectiva en poder i incentivar que callin certs mitjans de comunicació. En aquest sentit vull que s'interpreti que aquesta proposició no de llei no va contra ningú, ni va contra res, sinó que va a favor d'aquest pilar bàsic i fonamental que és la llibertat d'expressió en totes les seves formes a un estat de dret i democràtic.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Presidenta pren la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Per defensar l'esmena següent del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Em permetran senyores i senyors diputats que comenci la meva intervenció deixant ben clar el nostre compromís amb el valor fonamental de la llibertat d'expressió. Compromís que els nostres militants han demostrat sempre, ara que no és difícil fer-ho, però també quan era un clar risc defensar la llibertat d'expressió. Jo tampoc no tenc de cap de les maneres cap dubte que tots els grups d'aquesta cambra defensam la llibertat d'expressió.

D'allò que sí tenc dubtes i moltes, és de la motivació de la presentació d'aquesta proposició no de llei. Rebutjam qualsevol instrumentació que es vulgui fer, precisament, de la defensa de llibertat d'expressió i molt ens temem que aquesta és la motivació primera d'aquesta presentació de la proposició no de llei. Per açò no vull de cap de les maneres que em faci caure en una ambigüitat al respecte. El nostre grup parlamentari assumeix el dret de qualsevol persona i de qualsevol mitjà de comunicació a expressar lliurement la seva opinió. Assumim que de cap manera s'han de posar límits a la llibertat d'expressió, a no ser naturalment que es vulneri la legalitat i com és clar, per açò hi ha el Codi Penal.

Condemnam, que quedi clar també, qualsevol atac a un mitjà de comunicació. Però allò que no compartim ni compartirem, ho vull deixar clar aquí, és que amb l'ús d'aquesta llibertat d'expressió s'aprofiti per difamar, mentir, calumniar, o insultar. Insultar ciutadans i ciutadanes només per l'únic motiu de tenir una ideologia diferent a la que promou aquest determinat mitjà de comunicació, sigui el que sigui. Parafraçant la famosa frase d'un polític anglès de principi de segle passat: "abominam de totes i cadascuna de les paraules de

determinats mitjans de comunicació. Però defensam el seu dret a pronunciar-les".

Defensar la llibertat d'expressió no volem que ens faci còmplices de campanyes de difamació. I perquè no volem ser còmplices de cap campanya de difamació, presentam una esmena d'addició al text proposat. Demanam que el Parlament de les Illes Balears rebutgi la utilització de qualsevol mitjà de comunicació per estendre la mentida, la difamació, la calúnnia i per fomentar l'odi entre la ciutadania i entre les terres de l'Estat espanyol.

Senyores i senyors diputats, des d'alguns mitjans de comunicació, des d'alguns programes radiofònics als nacionalistes se'ns insulta diàriament, només pel fet de ser nacionalistes. Se'ns identifica amb terroristes, se'ns acusa de convivència amb la violència, se'ns ataca titllat-nos de totalitaris i això dia rera dia. Però no demanam, perquè se'ns ataquí, que es clausurin aquests mitjans, ni molt manco, no demanam ni mai ho farem cap mena de censura, acceptam el seu dret a la llibertat d'expressió. Malgrat els insults, seguim defensant la llibertat d'expressió i no demanam cap tipus de represàlies contra els mitjans de comunicació. Però sí demanam un pronunciament d'aquest Parlament sobre aquestes pràctiques poc ètiques. Un rebuig a què des dels mitjans de comunicació es fomenti l'odi entre els ciutadans i entre comunitats autònomes, que es difami i es calumniï.

Demanam que aquest Parlament deixi ben clar que rebutja aquestes pràctiques poc ètiques. I precisament senyores i senyors diputats del Partit Popular els deman, com a proposants de la proposició, que es sumin a la nostra esmena, perquè nosaltres defensarem amb vostès la llibertat d'expressió, però defensin també vostès amb nosaltres la llibertat ideològica i el rebuig a la difamació. Demostrin llavors que no és una estratègia partidista del Partit Popular la presentació d'aquesta proposició no de llei, sinó que de veritat rebutgen qualsevol pràctica que no s'ajusti als canons democràtics. Defensem la llibertat d'expressió, però rebutgem l'ús difamatori d'aquesta llibertat.

Això és la nostra posició. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. La següent esmena la presenta el Grup Socialista i té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo crec que tots hem escoltat bé les paraules del portaveu del grup que proposa aquesta proposició no de llei, el Sr. Huguet del Partit Popular i evidentment jo crec que tots els grups podríem subscriure el 100% tot el que s'ha dit fins ara. Però crec que tampoc hauríem de caure en cap hipocresia política perquè venim aquí tots amb molt bona cara, dient visca la llibertat d'expressió, d'opinió, en cap altre límit que el constitucional, el que marca la

Constitució, etcètera. Però després darrera de tot això, com aquí s'ha dit, hi ha altres motivacions i passen altres coses.

Sr. Huguet, estic al 100% d'acord amb la seva intervenció, no mouria ni una coma. Però clar, aquí hi ha un problema i és que darrera aquesta proposta hi ha altres motivacions i estratègies polítiques, probablement en aquest cas que no provenen ni tan sols del seu partit aquí a les illes, sinó que dins una estratègia a nivell estatal, ens du que tinguem aquesta proposició no de llei aquí en el Parlament. Dic això perquè ja s'ha vist a altres institucions aquesta mateixa proposició no de llei.

Dit això, que quedi clar que me semblaria molt perillós que el Parlament de les Illes Balears hagi de fer un pronunciament, allà on tots ens hàgim de reafirmar amb el dret a la llibertat d'expressió com si hi hagués algun dubte de què està en perill en aquest país la llibertat d'expressió, la d'opinió, la d'informació, etcètera. Per això, com molt bé ha dit el portaveu del Partit Popular, si en algun moment qualsevol persona, partit, col·lectiu, s'extralimita en allò que són els drets constitucionals, per això hi ha el tribunals per dirimir en aquest cas si s'ha produït, o bé un delictes per al Codi Penal, o bé una extralimitació d'aquests drets amb una violació al dret a l'honor, a la intimitat, o a la pròpia imatge.

Per tant, vista la proposició no de llei del Partit Popular, (...) defensa de la llibertat d'expressió front les limitacions i atacs patits pels mitjans de comunicació, així en genèric, no tenim res a dir. Crec que també és més oportú, com ha dit el portaveu del Partit Popular, en el cas de què no s'acceptés cap esmena de les que aquí s'han presentat pels altres grups, ara defensaré la nostra evidentment, ha fet una proposta el portaveu del Partit Popular de què el seu (...) més genèric en el sentit de què el Parlament expressa la seva més rotunda condemna a qualsevol atac a qualsevol mitjà de comunicació. Però és que això cau pel seu propi pes. A mi me sembla això molt bé, perquè a més si començam a citar mitjà per mitjà no acabaríem mai i no acabaríem mai perquè en aquesta proposta del Partit Popular falten molts d'atacs a altres mitjans de comunicació i aquí mai s'ha portat una proposició no de llei. Però si vostès ho volen fer en genèric, a mi em sembla molt bé.

Però com deia, no vull deixar de dir clarament que darrera de totes aquestes bones paraules que tenim tots els portaveus dels grups polítics, després hi ha la crua realitat. I només repassant algunes coses que es poden sentir diàriament, o llegir, i evidentment hem de reclamar tots el dret a la discrepància. Jo puc discrepar i opinar de forma diferent a una línia editorial d'un diari, d'una ràdio i no per això estic atacant el dret a la llibertat d'expressió de ningú. Igual que un diari, una ràdio, una televisió pot criticar la meua actuació política amb total llibertat, discrepar de la meua actuació i no passa res. En cas de què pensem que s'han extralimitat acudirem als tribunals.

Dic això perquè clar, quan se senten coses com: "*en España se ha producido un cambio de régimen*", "*Zapatero llegó por el terrorismo al poder y quiere mantenerse en el poder por el terrorismo*". Pos exemples a nivell estatal perquè no voldria ara aquí un debat, ni crispas res en aquest Parlament amb altres declaracions que s'han pogut sentir a diferents mitjans de comunicació. O dir: "*que nos insulte el Sr. Durán i Lleida es*

un honor, un señor cuyo partido tendría que haber entrado en la cárcel casi en bloque...". Això del Sr. Duran i Lleida, que més moderat que ell no sé si n'hi ha molts en aquest país.

La veritat és que això realment és molt preocupant Sr. Huguet. Jo estic convençuda de què les seves paraules aquí en aquest Parlament són absolutament sinceres. Ara també li demanaria una cosa, que vostès rebaixin aquest clima de crispació, de confrontació i d'odi que s'intenta instaurar dins la nostra societat per interessos partidistes. Crec que això és molt greu i podria posar altres exemples. Miri, avui quan venia d'Eivissa amb l'avió he agafat un diari, ni tan sols el mencionaré, mir l'editorial per veure quin són els insults d'avui. Miri dia 15, avui i llegesc: "*Zapatero embustero, no convence a nadie porque se le ve el plumero. Indocumentado, desnortado, frívolo, ligero, cubeto, aldeano. Zapatero, primero el de las mercedes*". Tot això en dues línies.

Per tant, fixi's si hi ha llibertat d'expressió en aquest país que es pot dir tot això i no passa res, com no pot ser d'altra manera, no ha de passar res. Ara bé, dic jo que tots els grups polítics podem tenir el dret a discrepar com el Partit Popular tendrà dret a discrepar de qualsevol altra línia editorial. I sobretot dir que és molt perillós posar en dubte que avui no hi hagi dret a la llibertat d'expressió, o dret a opinió perquè els que realment han patit la censura durant la dictadura en aquest país no les podem posar al mateix nivell de la llibertat que vivim a dia d'avui, per molt que hi hagi extralimitacions, per això tenim en aquesta democràcia afortunadament, els mecanismes per limitar això quan algú, o qualsevol col·lectiu se pugui extralimitar.

Per això nosaltres hem presentat una esmena de substitució al text del Partit Popular, allà on diu: "El Parlament de les Illes rebutja els atacs a la llibertat d'opinió i expressió, els quals són un dels pilars bàsics en un estat democràtic i de dret, sense altra limitació que les que marca la Constitució". Crec que ha estat el primer que ha dit el Sr. Huguet en la seva intervenció. Si no s'accepta aquesta esmena, me semblaria bé que almenys el Partit Popular modifiqués el seu punt 3, allà on se fes d'una forma general la condemna a qualsevol atac a qualsevol mitjà de comunicació. Que uns quedin dins i els altres fora, tendrà molt poca credibilitat allò que surti aprovat d'aquest Parlament de les Illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Costa. Ara per fixar posició si algú vol la paraula? Sr. Rosselló té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo també coincidesc, com la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, amb el 100% de la intervenció del Sr. Huguet. Jo crec que sense cap dubte és de pura lògica la defensa de la llibertat d'expressió i el dret a la llibertat d'opinió, crec que aquí no hi ha ningú que ho posi en dubte. Si me permeten vostès, qui els parla ha patit a altres èpoques de la seva vida tortura i empresonament per defensar la llibertat d'opinió i en

els moments que passava allò m'imaginava que la llibertat d'expressió servia perquè la Cope pogués dir el que volgués de mi. Per tant, evidentment estic parlant de la llibertat d'expressió en el sentit més global de la paraula. Per tant, jo no tenc res a dir a tot el que s'està dient aquí.

Jo crec que seria una pena que una proposició no de llei com aquesta no sortís clarament per unanimitat. Jo crec que la fórmula perquè sigui així, amb això faria una crida al portaveu del Partit Popular, seria incorporar l'esmena d'addicció que planteja el PSM. Una esmena d'addicció que jo crec que té sentit en clima que vivim en el nostre país, però curiosament i no sé si aquest és l'esperit, ni tan sols de qui l'ha escrita, en el clima que se viu avui a nivell internacional. És molt recent allò que està passant amb les vinyetes, tot un seguit de coses a nivell mundial, com perquè la sensatesa democràtica ens cridés a tots a incorporar aquesta esmena d'addicció que resoldria i que crec que ens podria treure..., convertir allò que tal vegada podria ser una legítima confrontació partidista amb una declaració de principis d'aquesta comissió i que benvinguda seria dins el clima que se viu en aquests moments a nivell internacional.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló.

Ara procedeix a la suspensió de la sessió per un temps de 10 minuts. Demanam al proponent i portaveus si volen aquest temps, o si volen continuar? Podem continuar.

Doncs reprenem la sessió i el grup proponent té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Intentaré, si puc i som capaç de fugir de certs comentaris, però sí vull que quedi una cosa clara, posant un to d'humor dins un tema seriós. Jo vull que quedi molt clar que el Grup Parlamentari Popular i el Partit Popular no es fa responsable, ni és responsable de la mort de'n Manolete. Açò vull que quedi clar. Després de les intervencions que hem escoltat aquí, se llegia i si no que se digui que allò que s'ha llegit no pertany al Partit Popular. Però s'ha llegit, se deia i s'han fet comentaris com si el Partit Popular fos l'autor de tots aquests comentaris. No, d'entrada almanco m'admetin que nosaltres no som els responsables de la mort de'n Manolete. A partir d'aquí cadascú que se responsabilitzi del que fa, del que diu i del que escriu.

Jo no he volgut entrar en un judici de valors, ni hi entraré, però lament que vostès hi entrin. Jo crec que la meva intervenció aquí ha estat el més acurada possible. És més, ja he advertit en primera instància quina era la intervenció que faria i en què fonamentaria la meva intervenció, perquè hi crec profundament. Crec profundament amb la doctrina del Tribunal Constitucional dins aquest camp, d'allò que són les cartes europees en els temes de llibertat d'expressió, d'allò que diu el Consell de Mitjans de Comunicació de l'ONU, hi crec profundament. Ni tan sols he fet cap comentari al CAC, que tres organismes internacionals que parlen sobre aquesta qüestió han dit el que han dit. No és una qüestió de debat d'avui, ni

prop fer-s'hi. És més, mentre no se declari la seva inconstitucionalitat és perfectament constitucional. Jo podré opinar si m'agrada o no m'agrada, però ni tan sols per aquí he volgut entrar, ni hi volem entrar.

S'han mesclat moltes coses i jo no en vull mesclar cap. La proposició no de llei du aquests tres punts que ens pot sumar a tots i en base a aquesta proposició no de llei i en base a l'esmena que ha presentat també el Grup Parlamentari Socialista, per què no dir-ho, crec que el punt 3 quedarà molt més ben redactat que en el primer moment, "de qualsevol mitjà de comunicació", sense posar nom ni llinatges. La resta i respectant l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, jo no deix de dir, ni dic que no tenguí raó, no deixa de ser una interpretació que aquest error, si és que se produeix i jo puc interpretar que se produeix, ho haurà de determinar un tribunal, no perquè ho aprovem aquí una resolució del Parlament. A posta per això he volgut fer aquesta extracció.

Per tant, jo mantenc la nostra proposició no de llei, fent aquesta modificació, o afegint la proposta que ha fet el Partit Socialista. Així de clar. La resta entra en un judici de valors. Seria igual com jo ara dir, no mencionaré la cadena, que hauríem de veure què feim amb la llibertat d'expressió quan en un programa de televisió d'una cadena concreta se va fer befa, burla de símbols catòlics, fins i tot cuinar un Sant Crist, per exemple. No m'atreviré a fer-ho, perquè no és aquest el motiu. Si sobre açò hi ha un col·lectiu que se sent ofès i es pot sentir ofès, ho podem entendre, té mecanismes per dur-ho endavant. No és aquest el sentit de la proposició no de llei. Crec que el sentit de la proposició no de llei i perdonau aquesta vehemència en aquest moment, és la que he intentat explicar en la meva intervenció, en la meva primera intervenció. I no hi vegin cap altra intencionalitat.

Clar, açò és un camí d'anada i tornada. Què vol dir moderar com si els provocadors de la desestabilització, si és que n'hi hagi, jo no ho crec, però els provocadors d'aquest ambient sigui el Partit Popular, fins aquí podem arribar. Vostès varen veure el que va dir ahir el secretari general d'organització del Partit Socialista, després de les imatges fastigoses, rebutjables dels soldats d'Anglaterra, va sortir aquest senyor i sabeu què va dir? "*Supongo que le caerá la cara de vergüenza al Sr. Aznar y a los miembros del Partido Popular por haber ido a la guerra de Iraq*". No és açò, aquest no és el motiu, no anem per aquest camí, però no hi hem d'anar cap. No juguem a una guerra de bons i dolents.

En aquest cas la proposició no de llei diu per favor diu el que diu. Els tres punts són els que són. I efectivament, crec que es millora la nostra proposició no de llei, el tercer punt enlloc de fer referència concreta a un, dos, tres o quatre mitjans de comunicació, fer-ho amb caràcter genèric a qualsevol mitjà de comunicació.

Res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

Entenc que accepta l'esmena d'addició del PSOE? És que no ho ha dit clar.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Perdoni, Sra. Presidenta. Jo no vull esmenar la plana a la presidenta, però crec que ha quedat molt clar a la meua primera intervenció, que és a la qual ha fet referència la Sra. Pilar Costa. A mi tant més que es posi "el Parlament de les Illes Balears rebutja els atacs a la llibertat d'opinió i expressió, els quals són uns dels pilars bàsics en un estat democràtic i de dret sense altra limitació que les de caire constitucional", o posar "el Parlament de les Illes Balears expressa la seva més rotunda condemna a qualsevol atac a la llibertat d'expressió de qualsevol mitjà de comunicació".

És el que havíem dit, a mi m'és igual, tant m'és una com l'altra. Posam aquesta que jo deia a la proposició no de llei i feim la transacció, d'acord?

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord? Doncs passàrem a la votació de la proposta, o de les esmenes, primer, dels altres grups?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No, la proposta; s'ha de fer la votació de la proposta. Sí, perquè si no s'admet...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, de tot, del conjunt.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Dels tres punts.

(Conversa inaudible)

LA SRA. PRESIDENTA:

Els tres punts i l'esmena del PSOE incorporada. És així, el que votarem?

Doncs, vots a favor? Unanimitat.

En conseqüència queda aprovada la proposició no de llei relativa a la defensa de la llibertat d'expressió enfront de les limitacions i dels atacs patits dels mitjans de comunicació.

2) Proposició no de llei RGE núm. 264/06, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a mesures per pal·liar la discriminació d'immigrants extracomunitaris a les Illes Balears.

I a continuació passarem al segon i darrer punt de l'ordre del dia, corresponent a la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a les mesures per pal·liar la discriminació d'immigrants

extracomunitaris a les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Riudavets..., el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La proposició no de llei que presentam en aquesta comissió és un tema debatut en moltes ocasions en aquestes illes i que, a la vegada, en aquests moments forma part d'una petició generalitzada de les organitzacions socials d'immigrants, que ens plantegen de forma oberta i clara que es resolguin alguns dels problemes o greuges comparatius que en aquests moments existeixen en relació a aquests ciutadans estrangers extracomunitaris, donat que aquestes mateixes discriminacions no existeixen en relació als ciutadans estrangers comunitaris, com també és lògic, donat el caràcter de la Unió Europea.

En definitiva, per una raó que s'explica en el moment en què es va fer el REB, que es va aprovar l'any 98, la Llei de règim especial de Balears, a un article, a l'article que feia referència als descomptes per a residents, s'inclou que aquest descompte faria referència als ciutadans que viuen a les Illes, als ciutadans empadronats, diguéssim, a les Illes, espanyols i estrangers comunitaris; en aquell moment no es va contemplar la idea d'afegir..., evidentment la magnitud del fenomen no era la mateixa l'any 98 que ara, quan es va fer aquesta llei.

El fet és clar: qualsevol ciutadà extracomunitari que viu a les nostres illes, que treballa a les nostres illes, que paga els seus impostos a les nostres illes i que hi viu fa no sé quant de temps, si ha de viatjar a València no té el mateix descompte que tenim els que estam aquí i no té cap sentit que això sigui així. Per això instam, plantejam que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern d'Espanya perquè resolgui aquesta distorsió que existeix crec que és a l'article 4 de Llei de règim especial balear quant a aquest tema.

Aquest mateix plantejament o aquesta mateixa discriminació existeix en relació a beques i ajudes que fan relació als llibres de text. Això respon a un decret fet pel ministeri a nivell estatal que un moment determinat no especifica tampoc aquesta qüestió i que, a la vegada, entra en contradicció clarament amb la mateixa llei d'estrangeria, que deixa clar que els immigrants tenen dret a l'educació i a la sanitat al mateix nivell que qualsevol altre ciutadà, i per tant plantejam que es faci també aquesta..., que s'insti el Govern d'Espanya perquè es faci aquesta modificació en el decret de llibres de text sortit del Ministeri d'Educació.

Aleshores també plantejam que mentre se solucionen aquests temes, el Govern de les Illes Balears assumeix, com va proposar el mateix president Matas en el seu moment en relació als descomptes aeris per als ciutadans generals, aquestes partides a compte mentre es tramiten aquestes modificacions.

Estudiades les esmenes presentades he de dir que l'esmena presentada pel Partit Socialista té raó de ser, i jo suggeriria una transaccional al Partit Socialista amb la idea de plantejar que s'insti el Govern d'Espanya i el Govern de les Illes Balears, perquè el Govern d'Espanya és el que ha de fer la modificació del decret, però qui té les competències per pagar les ajudes a

llibres de text és el Govern de les Illes Balears. Per tant plantej que sigui una transaccional i que inclogui els dos temes.

I en el que fa referència a l'esmena que proposa el Partit Socialista de Mallorca, bé, senzillament he d'anunciar que l'admetré perquè jo també vaig ser testimoni d'un programa radiofònic en què es parlava d'aquest tema, que va sorgir aquest tema concret dels fills adoptats i que, bé, senzillament crec que és una deficiència administrativa que, a qui li correspongui, l'ha de resoldre, però que em pareix evident que no té cap sentit que una persona que tenguí adoptats dos fills de qualsevol país estranger extracomunitari no se li puguin aplicar els descomptes de resident pel fet de ser extracomunitaris. Sembla que és així, així va quedar palès i cal prendre les mesures legislatives adequades perquè això es pugui resoldre.

I aquesta era la idea de la proposició no de llei presentada en aquests moments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rosselló. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, no m'estendré gaire, simplement subscriuré de la primera a la darrera de les paraules del Sr. Rosselló; així ja ho vam fer dia 17 de febrer del 2004, quan tractant el mateix tema a sessió plenària ens vam pronunciar a favor i, per tant, reafirm que don suport a les paraules del Sr. Rosselló quant al fet que consideram que persones que paguen impostos a les nostres illes i que estan contribuint a la riquesa del nostre poble han de tenir els mateixos drets que la resta de ciutadans, i entre ells incloses els descomptes comunitaris. Però per això fa falta una modificació legal i creim que s'hauria de fer el més aviat millor.

Respecte a les beques, que són competència estatal, llavors nosaltres consideram que simplement és un canvi reglamentari a un decret concret, que seria l'aplicació dels articles de la Llei d'estrangeria que fan referència a açò a aquest decret del Ministeri d'Educació i estaria solucionada aquesta problemàtica.

Quant a l'esmena que hem presentat, com ja..., no m'allargaré molt perquè el Sr. Rosselló ja ha dit que l'assumia, simplement el que pretén és corregir una discriminació que passa desapercebuda, i simplement jo crec que és per una llacuna administrativa. Cada vegada més -tothom ho sap- hi ha molts d'infants que són adoptats a països fora de la Unió Europea. Aquests infants, des del moment de l'adopció en el seu país d'origen fins al moment en què són registrats legalment, poden passar un, dos anys, a vegades manco, a vegades més, i en aquest temps no tenen la condició de residents a les Illes Balears sinó que mantenen la nacionalitat d'origen i per tant no tenen dret a descomptes. Jo crec que açò és de fàcil correcció i possiblement precisament una proposta del Parlament de les Illes Balears podria ser un camí per donar a conèixer aquesta problemàtica, que des del Govern de l'Estat es corregís.

Per tant res més a afegir; el nostre suport i esperem que el suport de tots els grups a la nostra esmena, també. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Sra. Rado, té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc vull agrair l'acceptació de l'esmena presentada pel Grup Socialista per part del portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds. Jo crec que aquesta esmena queda així més completa i, per tant, ho agraiem.

Deia aquest mateix portaveu que en el moment en què es va posar en funcionament el descompte de residents i també a l'hora de fer determinades normatives no hi havia la situació que s'ha produït en els darrers anys a Espanya, que ha passat de ser -tots ho sabem- un país d'emigrants a ser un dels principals països receptors precisament d'immigrants de tota la comunitat europea, i concretament a les nostres illes, encara que les xifres poden variar d'unes fonts a unes altres, sí que és cert que totes arriben a la conclusió que som una de les comunitats amb un tant per cent més elevat de persones immigrades. Això evidentment suposa, al nostre entendre, un repte per a la societat en general, però també, evidentment, per a les administracions, per als poder públics, que han de fer que, a les situacions no previstes en qualche moment, se'ls pugui donar una solució coherent i que faci que no hi hagi discriminacions dins aquesta societat senzillament pel lloc de naixement dels residents a un lloc determinat.

És cert que tots els immigrants al nostre país poden accedir a determinats drets bàsics, com poden ser l'educació i la sanitat, però sí que és cert que per exemple, concretament parlant del descompte de residents, un tema tan sentit i tan demanat fins i tot pels mateixos oriünds, diguem, d'aquestes illes, també en aquest moment és una demanda de tot aquest col·lectiu que té voluntat de permanència, crec jo, en aquestes illes i que, per altra banda, són persones, és un col·lectiu que està empadronat als diferents ajuntaments, paguen impostos directes i indirectes, contribueixen al cost de la seguretat social i fan declaracions a Hisenda, i de cap manera no se'ls pot discriminar en aquest aspecte, tant la possibilitat d'accedir a determinades ajudes com el fet de no poder accedir al descompte de residents.

Per tant el Grup Socialista donarà suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup d'Esquerra Unida i Els Verds, trobam que és encertada la seva presentació i esperam que, a poder ser, sigui acceptada per tots els grups d'aquesta cambra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rado. Toca torn de fixació de posicions, i pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÀLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, presidenta. Bé, ja l'any 2005, pel novembre, la mateixa Conselleria d'Immigració i Cooperació va anunciar que el Govern es faria eco de la inquietud que tenia aquest col·lectiu d'aquestes persones immigrants referent a les discriminacions que suposa l'exclusió dels residents no comunitaris del descompte de desplaçaments. Així també ho va fer a una reunió que va tenir el mes de desembre amb el delegat del Govern, que crec recordar que va tenir fins i tot crítiques de vostès que la titllaren d'electoralista i la titllaren de demagoga. És curiós.

Des de la mateixa conselleria d'Immigració s'ha donat suport en tot moment a aquesta iniciativa, a aquesta inquietud, i tant és així que s'ha liderat per part de la mateixa consellera l'acompanyament i la interlocució amb totes i cada una de les associacions i de les institucions. Hi ha hagut moltes reunions aquests mesos de desembre, el mes de febrer, i també hem de dir que hi ha hagut una resposta molt massiva per part d'aquest col·lectiu d'immigrants. La darrera reunió, que va ser dia 13 de febrer del 2006, al (...) solidari, que és dependent de la conselleria, va ser convocada aquesta reunió per l'Associació de colombians i d'argentins a les Balears i hi va haver molta d'assistència, hi varen assistir la mateixa consellera i el mateix director general d'Immigració, amb l'objectiu de, entre tots, poder arribar a un tema que estam parlant ara, és a dir, aconseguir el 45% de descompte en el transport aeri i marítim que actualment només arriba als ciutadans comunitaris residents. Es va arribar també en aquesta darrera reunió a l'acord de constituir una comissió tècnica per tractar tots els temes de finançament i poder anar avançant en tot això.

Ara mateix hi ha per part de la consellera d'Immigració una petició de reunió amb la secretària d'Estat per la Immigració, justament per tornar a tractar tots els temes de discriminació i, sobretot, temes de finançament, i per tant jo crec que està ben clar que és voluntat d'aquest govern que aquest punt -en aquest cas estam parlant del punt primer- s'arribi a aconseguir el més aviat millor, i per tant en vistes a l'agilitat que tant ha de menester aquest col·lectiu i prova, a més, que aquest govern està lluitant per arribar a això, nosaltres votarem a favor d'aquest punt primer. Demanaríem votacions dels punts per separat.

Referent al punt segon, la veritat és que així com estava emmarcat nosaltres teníem la intenció de donar-li suport, perquè realment ens consta que tota la problemàtica que existeix fins ara, per la qual no es poden donar aquestes ajudes als immigrants extracomunitaris, és per una qüestió exclusivament d'introducció de dades dins els ordinadors, i a més ens consta que està en vies, ja fa mesos, de trobar una solució, per la qual cosa també és una reclamació a la qual nosaltres ens sumam. Ara, de cap de les maneres, si vostès accepten l'esmena del PSOE, el podem acceptar perquè és competència exclusiva del govern de Madrid; el Govern de les Illes Balears que quedi ben clar que l'únic que fa és de mediador, és a dir, els doblers, les bases, les condicions, tot ho posa Madrid, i el govern d'aquí l'únic que fa és recollir les dades per enviar-les a Madrid, fa exclusivament de corretja transmissora de les dades d'aquesta comunitat cap a Madrid, i Madrid posa les bases, posa les condicions i decideix a qui ho

atorga i a qui no ho atorga, amb la qual cosa no veim enlloc on cap la figura del Govern balear. Vull dir..., hi ha un desconeixement absolut de quina és aquesta situació, perquè si no, no puc entendre com poden demanar que s'insti el Govern de les Balears, quan l'únic que fa és de corretja transmissora d'aquesta situació. Amb la qual cosa torn a insistir: si el punt 2 queda com estava hi votarem a favor; si no, el votarem en contra.

I referent al punt tercer, de beques i ajudes a desplaçaments, hem de dir que..., en aquestes ajudes no s'està fent cap tipus de discriminació, són ajudes que vénen absolutament de la mateixa manera que a la resta de la població: es contemplen descomptes, es contemplen beques, es contemplen ajuts per a tots els ciutadans sense cap tipus de discriminació ni positiva ni negativa cap a ningú i, sobretot, sense cap tipus de discriminació en funció de l'origen o de la procedència de les persones.

Per a les associacions d'immigrants, a més, com a tals, està previst, s'hi està treballant a la conselleria, treure una línia de subvencions per a activitats habituals, una línia que fins ara no existia i que, entre altres conceptes, contemplaria multitud d'actuacions; entre altres temes podrien entrar-hi els desplaçaments, però sempre com a associació d'immigrants, mai individualment la persona immigrant, és a dir, la persona immigrant individualment té el mateix accés que qualsevol ciutadà d'aquesta comunitat en el sentit de descomptes per desplaçaments i altres tipus d'ajuts que dona aquest govern.

Per altra banda he de dir també que aquest govern ha creat una comissió interdepartamental d'immigració i crec que aquesta és una novetat molt important, és un avanç molt important que ha fet aquest govern i que a través d'aquesta comissió interdepartamental es tracta de tenir un contacte directe amb el Govern de Madrid, que és el que té la competència, i aquí és on es podran generar totes les propostes que siguin necessàries i que vagin derivades directament cap al Govern de l'Estat. Per la qual cosa nosaltres en aquest darrer punt votaríem en contra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. FelIU. Procedeix ara, si es vol, la suspensió; si no continuam la sessió. Continuem. Doncs té la paraula el grup proponent per un temps de 5 minuts. Sr. Rosselló, té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo és per dir a la portaveu del Partit Popular dues coses. Una, referent al punt segon, és que és veritat el que ella ha dit, i no solament és veritat, sinó que s'argumenta a l'exposició de motius i conec fins i tot una sentència que dona la raó al ciutadà en concret i el ministeri, a més, ha explicat clarament el desglossament, vaja, està ja treballant per canviar aquestes qüestions. Jo el que volia quan plantejava una transaccional a l'esmena i afegir "el Govern de les Illes Balears" és que és el que ha de fer el pagament, evidentment en funció dels doblers que arribin.

Però, bé, aquesta és una qüestió secundària perquè per a mi allò important és que, clar, després d'explicar vostès els avantatges i desavantatges del que fan des de l'emigració al seu govern, bé, el que no té sentit és que jo dugui a votació o admeti una votació d'una proposició no de llei que té dos punts, que insta el Govern de Madrid a fer no sé què, i un punt que planteja uns compromisos pressupostaris concrets al govern d'aquí, que li llevem aquest punt, que votem tots unànimement els dos primers punts i deixem el següent aquí, perquè jo form part d'una organització política que té representació a Madrid, que ja ha presentat la mateixa proposició no de llei al Parlament estatal, que demana el mateix que demanen els dos punts d'aquí i ja ho votarem a Madrid i ja ho discutirem i ho negociarem a Madrid. Aquí no té cap sentit que facem aquesta part, els dos primers punts, si no hi va el tercer. A més crec que entra en contradicció amb la pròpia actitud que va tenir el govern del Partit Popular quan va sorgir la polèmica amb el govern de Madrid respecte als descomptes en general, on el Govern mateix es va oferir a avançar aquests descomptes mentre a Madrid se solucionava el tema. És el mateix que estic proposant jo en aquest moment.

Per tant, en definitiva, jo plantejaria la votació en bloc de la proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rosselló. Passaríem, doncs, a la votació de la proposició no de llei. Sí?

(Intervenció inaudible)

Sí, sí, cap problema.

(Conversa inaudible)

Hi ha acord entre els portaveus? No? Doncs passaríem a la votació de la proposició no de llei i ho faríem dels diferents punts per separat. No?, en bloc?

Doncs, vots a favor?

Vots en contra?

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei.

I no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS